

[Udenrigsministeren]

kerhedsråds militærkomité kommer til at spille den koordinerende rolle, som vi jo i fællesskab ønsker at den skal spille – også af hensyn til fremtiden. Det er jo deri, perspektivet ligger, i, at et land som Danmark vælger at stille med, hvad vi har mulighed for at stille med, og derefter henvender os til FN.

Jeg kan sige helt konkret til den opfordring, hr. Hans Hækkerup rettede til regeringen, at når beslutningsforslaget senere i dag forhåbentlig bliver vedtaget her i Folketinget, vil vi underrette såvel FN's generalsekretær som Sikkerhedsrådets formand og formanden for Sikkerhedsrådets sanktionskomité om den danske beslutning og om, at vi ønsker en så central koordinerende rolle for FN som overhovedet muligt.

Jeg må også sige, at den danske indsats, der nu lægges op til, er i direkte forlængelse af hidtidig dansk FN-politik. Igennem 40 år har vi netop opfordret til, at internationale problemer skulle løses ved en solidarisk indsats fra alle verdens lande. Det er det, der har været grundlaget for dansk menneskerettighedspolitik. Det er det, der har været grundlaget for dansk bistandspolitik. Det er det, der har været grundlaget for Danmarks holdning til de store internationale kriser igennem årene.

Nu har vi så for første gang nogen sinde et solidt FN-grundlag for en sådan solidarisk indsats over for Irak, og nu er det op til Danmark, som altid har støttet FN, at leve op til det fælles ansvar, at leve op til den klare politiske forpligtelse til aktiv medvirken, som det indebærer at have ført den politik, vi har ført.

Det har været indvendt, som jeg har været inde på det, at der ikke bliver tale om en egentlig FN-kommando i den forstand, at skibene sejler under FN's flag. Og det kan da være rigtigt, men stadig væk kan det ikke være afgørende i denne situation, netop fordi der ikke er nogen tvivl om, hvad Sikkerhedsrådet ønsker af os: Vi skal bidrage til flådeblokaden, hvis vi kan – og det kan vi. Vi må ikke lade det bedste blive det godes fjende ved bare at vente på, at man kan hejse det blå flag over korvetten.

Så er der stillet spørgsmål om den humanitære indsats, og det er bl.a. af Socialdemokratiet nævnt som et af de væsentlige punkter i denne sammenhæng. Jeg vil sige for så vidt angår de umiddelbare problemer, at konflikten i Golfen medfører store behov for en humanitær bistand

til de mere end 100.000 udlændinge af forskellige nationaliteter, som indtil nu har været i stand til at forlade Irak og Kuwait. De fleste er flygtet til Jordan, og det er dér, behovet for bistand i øjeblikket er størst. Hjælpearbejdet er i fuld gang, og Danmark har været med blandt de første lande, der har givet humanitær bistand i Jordan. Allerede sidste fredag kunne vi bevilge 5 mio. kr. i foreløbig nødhjælpsbistand, og det er en bistand, der bliver ydet igennem Dansk Røde Kors, Følk Kirkens Nødhjælp og EF. Pengene gennem EF – det drejer sig om 2 mio. kr. – bliver brugt som et bidrag til at finansiere den særlige luftbrø, som EF har oprettet til at transportere egyptiske flygtninge fra Amman til Cairo.

Men situationen er under hurtig udvikling, og de humanitære bistandsbehov er meget store. På det grundlag, der foreligger nu, vil regeringen være rede til at bede Folketingets Finansudvalg sikre, at vi kan bevilge op til 20 mio. kr. yderligere til dette hjælpearbejde. Jeg vil derfor straks anmode Finansudvalget om tilslutning til, at vi øger bevillingen til humanitær bistand med dette beløb, der så vil blive brugt til indsatsen for de nødlidende igennem internationale hjælpeorganisationer og private danske hjælpeorganisationer. Det betyder, at den samlede umiddelbare danske humanitære bistand til Golfkrisens ofre bliver bragt op på i alt 25 mio. kr., og det vil være et meget kraftigt og håndgribeligt udtryk for Danmarks solidaritet med og vilje til at hjælpe flygtningene.

Men der er, som det også har været nævnt i debatten, mere langsigtede problemer, og dér falder især de problemer i øjnene, som Egypten bliver stillet over for, hvis måske helt op til en million ægyptere nu pludselig skal hjem og der ved bliver ude af stand til at forsørge deres familier på samme måde som hidtil, hvor de har levet af de penge, der blev sendt hjem fra Kuwait og Irak. Derfor er vi i Udenrigsministeriets afdeling for internationalt bistandssamarbejde straks gået i gang med at udvikle muligheder for en udvidet bistandsindsats i samarbejde med Egypten. Der er forskellige muligheder. Egypten er på listen over danske hovedmodtagerlande. Det er planlagt, at vi skulle anvende ca. 100 mio. kr. om året på bistandssamarbejdet med Egypten i de kommende par år. Der tegner sig bl.a. en mulighed for, at vi måske kunne gå op til 120 mio. kr. de næste par år, så også på